

πτει ὁ παῖς ὅτι τὸ κεντρικὸν τοῦ φύλλου νεῦρον τῆς ῥοδῆς διχοτομεῖ ἀπὸ εἰς δύο σύμμετρα ἡμίση· πεῖ-
ράται δὲ ὁ παῖς ἀμέσως οἰκίσκους καὶ τεχνητὰ ἀντι-
κείμενα νὰ κατασκευάζῃ, ἵνα τὸν κανόνα τοῦτον τῆς
συμμετρίας ἐν αὐταῖς ἐφαρμόζῃ. Ματ' οὐ πολὺν δὲ χρό-
νον αἰκοῦσιν ὁ παῖς θέλει μετ' ἀγαλλιᾶσθαι κατῖδει
ὅτι ἡ παντεχνήμων φύσις ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτῆς τῶν
σχημάτων ποικιλίᾳ ἐν τούτῳ τῷ ἀμετακινήτῳ νόμῳ
μετ' ἀφελοῦς ἐλευθερίας κινεῖται καὶ διὰ τῆς ἀμετα-
τρέπτου ταύτης μονάδος τὴν παιδρὰν αὐτῆς πολλα-
πλότητα τελειουργεῖ. Τὸ φύλλον ὅμως τῆς φιλύρας
εἶνε ἀσυμμέτρως λοξόν, ἐντούτοις εἶνε ὥραϊον. Ἡ δὲ
ποικιλία τῶν τῆς συμμετρίας κανόνων παρίσταται
πολὺ πλουσιωτέρα ἐπὶ τῶν ἀνθέων ἢ ἐπὶ τῶν φύλλων,
ὥς περὶ τούτου ἐπιβεβαιωῖ ἡμᾶς ἀριδηλότατα τὸ διά-
γραμμα αὐτῶν.

Τοιαῦται δὲ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ παιδὸς ἀσκήσεις
ἐπὶ σχημάτων παρασκευάζουσι τὸν παῖδα ἀναλόγως
τῆς φυσικῆς αὐτοῦ πρὸς τοῦτο ἐπιδόσεως, πρωϊαίτε-
ρον ἢ ἀψαίτερον, καὶ καθιστῶσιν ἱκανὸν ἐκ τῆς μονο-
μεροῦς παρατηρήσεως τοῦ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ὥραϊου
καὶ ἀρμονικοῦ νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν ὀλικῆς τι-
νος εἰκόνας· φυτόν τι δηλονότι οὐχὶ πλέον ὥς πρὸς τὰ
φύλλα, ἀλλ' ὥς ὅλον τι θέλει διασκοπεῖ· πολλὰ δὲ
μερικὰ ὄντα οἷον ἐν συμπλέγματι περιλαμβάνων διὰ
τῆς ἀντιλήψεως τελείαν παράστασιν τοπίου θέλει πο-
ρίζεσθαι.

[Ἔπεται τὸ τέλος].

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΖ'.—ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ κάλυμμα αὐτοῦ,
καλύπτει εἰς θῆκην τὸν μηχανισμόν τοῦ σώματος αὐ-
τοῦ, τὰ ὅσῃα του, τοὺς μῦς, τὰ νεῦρα, τὰς ἀρτηρίας,
τὰς φλέβας κτ., ἀσφαλίζον αὐτῷ ταῦτα ἀπὸ βλάβης.
Ἀλλὰ πλὴν τούτου πόσον παραδόξως θὰ ἐφαινόμεθα
ἐὰν μὴ εἶχομεν δέρμα νὰ καλύψῃ τὰ μέρη ταῦτα ἀπὸ
τῆς θέας.

Τὸ δέρμα ἀρμόζεται καταλλήλως λίαν, ἐπὶ πάντων
τῶν μερῶν τοῦ σώματος. Ἐπὶ τῆς χειρὸς εἶναι ὥς κα-
λῶς προσηρμοσμένον χειρόκτιον· ἀλλὰ εἰς τινὰ μέρη
παρατηροῦνται χαλαραὶ τινες πτυχαι ἰδίως περὶ τοὺς
ἀρμούς τῶν δακτύλων, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἠδύναντο
ἐλευθέρως νὰ κινῶνται.

Ἀλλὰ τὸ κάλυμμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος δια-
φέρει ἐκείνου τῶν λοιπῶν ζώων. Εἶναι κατὰ τὸ πλεῖ-
στον ἀπλοῦν δέρμα, ἐνῷ πλεῖστα ζῶα ἔχουσιν εἴτε
τρίχας, εἴτε πτερὰ, εἴτε λέπια, εἴτε τραχεὰ στρώ-
ματα ὥς πανοπλίαν, εἴτε ὄστρακα. Διὰ τὸ ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος ἔχει κάλυμμα ὑπερασπίζον αὐτὸν τὸσον ὀλί-
γον ἢ τὰ λοιπὰ ζῶα; διότι γινώσκει πῶς νὰ ποιῇ
κάλυμμα οἰκονομικῶς καὶ νὰ θέτῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δερ-
ματός του· δύναται νὰ τὸ προσαρμόζῃ κατὰ τὸν βαθ-

μὸν τῆς θερμότητος ἢ τοῦ ψύχους, ἀλλὰ τὰ ζῶα οὐ-
δὲν περὶ τούτου γινώσκουσιν. Οὐδεὶς ποτὲ εἶδε ζῶον
ποιοῦν ἐνδύματα καὶ φορεῖν αὐτά. Ὁ δημιουργὸς
ἔδωκεν εἰς ἕκαστον ζῶον τοιοῦτον κάλυμμα ἢ ἐνδύμα
οἷον χρειάζεται, ἕτοιμον.

Τὰ ζῶα ἐν ψυχροτάτοις κλίμασι δέονται θερμότη-
τος καλύμματος, ἔχουσιν ἐπομένως πυκνὴν μηλωτὴν.
Ἀλλὰ ζῶα διατρώμενα ἐν θερμαῖς χώραις ἔχουσι
μᾶλλον λεπτὸν ἔριον ἀντὶ μηλωτῆς. Ὁ ἐλέφας ἔχει
ὀλιγίστας τρίχας, μόνον δὲ διὰ μεγίστης φροντίδος
δύναται νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ζῇ ἐν ψυχροῖς χειμῶσι.
Ταῦτό καὶ περὶ τοῦ πιθήκου. Ἐὰν τὰ ζῶα ταῦτα
εἶχον καλὸν ἐκ μηλωτῆς κάλυμμα ἐπὶ τοῦ δέρματος
αὐτῶν, τὸ ψῦχος δὲν θὰ τὰ προσέβαλεν.

Αἱ τρίχες τοῦ ἵππου εἰσὶ μᾶλλον λεπταί, δὲν εἶναι
ὥς μηλωτὴ· ἐὰν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἵππου εἶναι εὐγενής,
προσέχει νὰ θέτῃ καλὴν ἐφεστρίδα ἐπ' αὐτοῦ ὅποιαν
τὸ ψῦχος τὸ ἀπαιτήσῃ, ἐὰν δὲν τὸ πράξῃ ὁ ἵππος θὰ
ὑποφέρῃ ἐκ τοῦ υπερβολικοῦ ψύχους. Ὁ ἵππος δὲν
γεννᾶται ἐν ψυχροῖς κλίμασι, ἀλλ' ἐν θερμοῖς ὥς τῇ
μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ καὶ τῇ Ἀραβίᾳ, ἐκεῖ οἱ ἵπποι
τρέχουσιν ἐξαγρειωμένοι καὶ εἶναι πάντοτε ἐν μεγά-
λαις ἀγέλαις.

Τῆς γαλῆς ἀπεναντίας τὸ κάλυμμα εἶναι πυκνὴ
μηλωτὴ δι' ἧς ἀνθίσταται εἰς τὸ ψῦχος· τοῦθ' ὅπερ
δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὁ πῖθηκος διὰ τῶν λεπτῶν αὐ-
τοῦ τριχῶν, πρέπει ὅθεν νὰ διατελῇ ἐν θερμοῖς κλί-
μασι τὸν χειμῶνα.

Τὸ κάλυμμα τῶν πτηνῶν, ἐν ᾧ κρατῇ αὐτὰ ἐν θερ-
μότητι εἶναι καὶ λίαν ἐλαφρὸν ὅπως δύναται νὰ πε-
τῶσιν. Τὰ πτερὰ εἰσὶ τόσον ἐλαφρά, ὥστε ὅταν λα-
λῶμεν περὶ τινος πράγματος, ὥς λίαν ἐλαφροῦ λέγο-
μεν ὅτι εἶναι τοῦτο ὥς πτερόν. Τὰ πτερὰ τῶν πτερό-
γων διαφέρουσιν, εἰσὶν ἰσχυρὰ ὅπως γίνηται ἡ πτή-
σις, συγχρόνως δὲ λίαν ἐλαφρά.

Πτηνὰ πολὺ ἐν τῷ ὕδατι διαμένοντα ἔχουσιν ἔ-
λαιον τι περὶ τὰ πτερὰ τῶν ἐμποδίζον τὴν ἐνδόσμο-
σιν αὐτῶν· διὰ τὸν λόγον τοῦτον, νῆσσα, ἐξερχομένη
τοῦ ὕδατος, εἶναι σχεδὸν τοσοῦτον ξηρὰ ὥς πρὶν ἢ εἰ-
σέλθῃ. Ἀλλ' ἐὰν ὄρνις εἰσέλθῃ ἐν τῷ ὕδατι θέλει ὑ-
γραυνθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἐνδοτέρου τοῦ δέρματος αὐτῆς·
διότι δὲν ἐγένετο ὅπως ἐν τῷ ὕδατι εἰσέρχεται, οὕτω
δὲ οὔτε τὰ ἐλαιώδη πτερὰ ἔχει οὔτε τοὺς μεμβρανο-
σκεπάστους πόδας αἵτινες ἐδόθησαν εἰς τὴν νῆσσαν.

Διὰ τὸ οἱ ἰχθύς ἔχουσι λέπια; διότι δέονται ὁμαλοῦ
καλύμματος ὅπως εὐκόλως πλέωσιν ἐν τῷ ὕδατι. Κά-
λυμμα ἀνώμαλον, ἢ ὅπερ θὰ ἐνεδοσμοῦτο ἐν τῷ ὕδα-
τι θὰ ἦτο κακὸν δι' αὐτά. Τὰ λέπια, ὥς γινώσκο-
μεν, εἰσὶ τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου· οὕτω δὲ σχηματίζουσι
στερεὸν ἐνδύμα, οὐδόλως ἐμποδίζον τὴν ἐπικαμπῇ
κίνησιν τοῦ ἰχθύος. Ἐὰν τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἦτο ἐν ὅ-
λον τεμάχιον, ἀντὶ νὰ σχηματίζεται ὑπὸ πολλῶν λε-
πίων, δὲν θὰ ἐκάμπτετο εὐκόλως ὥς νῦν κατὰ τὰς ἐν
τῷ ὕδατι τροφάς. Τὰ λέπια εἰσὶν ὡσεὶ ἐλαιωμένα,
τοῦτο δὲ βοηθεῖ τὸν ἰχθύν νὰ γλιστρήσῃ ταχέως, καὶ
καθίστησι δύσκολον τὴν συγκράτησιν αὐτοῦ ὅπό-

ταν πρώτον ἐξάγεται τοῦ ὕδατος συλλαμβανομένου.

Εἶπομεν ἐν ἐτέρῳ κεφαλαίῳ περὶ τοῦ καλύμματος τῶν ἀστακῶν καὶ καρκίνων. Ἰπάρχει ἐν εἶδος καρκίνου καλυμμένου καρκίνος ὁ ἐρημίτης οὐδὲν κάλυμμα ἔχον ἐπὶ τῆς οὐρᾶς του ὡς ἔχει ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σώματός του, ὑπόκειται ἐπομένως εἰς βλάβην ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τινὰ τρόπον τὴν φυλάσσει. Τίθησιν λοιπὸν αὐτὴν ἐντὸς ὀστράκου ὅπου εὐρίσκει, εἴτα δὲ περιφέρεται σὺρον αὐτὸ ὀπισθέν του. Αὐξανόμενου, ἡ οὐρὰ καθίσταται λίαν μεγάλη διὰ τὸ ὀστρακον, ἅμα δὲ ὡς αἰσθανθῇ τὸ ὀστρακον στενεύον, ἐξάγει ἐκείθεν τὴν οὐρὰν του καὶ μεταδίδει εἰς ζήτησιν ἐτέρου ὀστράκου τοῦ ὁποῖον πρώτον δοκιμάζει ἵνα ἴδῃ ἐὰν προσαρμόζεται. Πολλάκις δύο ἐκ τῶν καρκίνων τούτων ἔρχονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀστράκου, διαπληκτιζόμενοι περὶ αὐτοῦ.

Κύρ Συντάχτη τῆς «Ἀθηναίς».

Παρακαλῶ νὰ βάλης στὴν ἐξιόλογον ἐφημερίδ σου τοῦτα ποῦ σοῦ γράφω, πρὸς ἀπαρτήσεις γὰρ τὸ παιγνίδι τῶν τριάντα πουλιῶν ποῦταν στὸ δέντρο.

Ἀφ' τὰ τριάντα τὰ πουλιὰ τέσσερ' ἂν σκοτωθῇκαν, Εἰκοσιεῖς ζωντανὰ σωστὰ μᾶς ἀπομείναν.
Γιάτος γιὰδὲ ὁ λογαριασμός βέβιος, ἔτσι κάνει.
Ἀγλυφα ζερ κ' ἐγὼ φτωγὸς λιγοπολὺ μελάνι!
Ἀρ' τί θαρρεῖς ποῦ δὲ θὰ βρῶ τόσο μικρὸ νὰ πρᾶμα;
Καὶ μοῦ τὸ τίναξες ἔμπροστά, σὰν νάταν μέγα θάμα!
Γρῶνίζω καὶ ἀφαίρεσις, ξέρω καὶ νὰ σουμάρω.
Κι' ἀπάνω στὴ διαίρεσις βραβεῖο ἔχει πάρω.
Μῶρ' δὲ μοῦ βάζεις τὰ γυαλιά! γιὰτ' εἶμαι διαδασμένος.
Δὲ μὲ γελᾷς! κι' ἂν ἦσαι σὺ καὶ πῶν γραμματισμένος!
Μὰ ὅλ' αὐτὰ εἶναι σωστά· κι' ἂς μὴ πολυλογούμε.
Γιατὶ καθὼς πηγαίνουμε τὴν ἄκρα δὲ θὰ βρούμε!
Εἰκοσιεῖς ζωντανὰ εἴπαμε ἀπομείναν.
Μὰ γιὰ νὰ γδούμω τὴν αὐτὰ στὸ δέντρο ἂν ἐμείναν;
Ἐδῶ σὲ δέλω, κάθουρα.

Πῶς νὰ πηδᾷς στὰ κάρβουνα!

Τὰ τέσσερα σκοτώθηκαν καὶ πέσαν στὸ χορτάρι.
Πῶς νὰ σταθῶν χωρὶς πνοὴ τὰ δόλια στὸ κλωνάρι;
Κι' ἀφ' τᾶλλα ἐπέταξαν τὰ εἴκοσι καὶ πέντε.
Γιατ' ὡς ἀκούσαν τὴ βροντὴ, τὰ πῆγε πέντε πέντε!
Μόν' τὸνα ποῦταν κι' Ὀμηρος — τυφλὸ, τρισκοτισμένο —
Καὶ δὲν εἶδε πῶς πέταξαν τὰ ἄλλα τὸ καυμένο.
Ἦχε δὲ κι' ἄλλη ἔλλησις εἰς τῶν αὐτῶν τὸ μέρος,
— Ὡσάν ὁ φίλος Πανταζῆς ὁ παιγνιδιάρης γέρως —
Κ' ἔτσι τ' ἔρρω δὲν ἄκουσε τὸ βρόντ' ἀφ' τοῦ φέκι,
Σαμπῶς δὲ νεύθει ὁ κουφὸς καὶ τόπ' κι' ἀστροπελέκι!
Αὐτὸ στὸ δέντρ' ἀπέμεινε μόν' μοναχὸ σὰν γιῶτα
Κι' ἂν δὲ πιστεύγης μένανε, ὅποιον κι' ἂν δέλης ρῶτα!
Κ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἐφημερίς τῆς Μεσογῆς Politica et Commercio, γράφει ὅτι τῇ 19 (ν) Μαΐου ἐγένετο ἐπισήμως ἡ τέλεσις λειτουργίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγ. Νικολάου τοῦ ἀποδοθέντος εἰς τοὺς Ἕλληνας, παρόντος τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν λειτουργίαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δωρρόθεος Σταυρίδης ἐξέπεμφεν εὐχὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἐκρήξεως τῶν λαμπῶν τοῦ πετρελαίου πρέπει αὐταὶ νὰ πληροῦνται ὁλοσχερῶς, διότι ἡ ἐκρήξις προέρχεται ἐκ τῶν ἀναπτυσσομένων ἐν τῷ κενῷ ἀνωθι τοῦ ἐλαίου διαττήματι, ἀερίων.

* * Αἱ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις καταστροφαί. — Ἐν συνόλῳ ἔπαθον 46 χωρία ἔχοντα οἰκίας 4132 καὶ καλύβια 617, ἐξ ὧν ἐπυρπολήθησαν οἰκίαι 125, καὶ 2007 ἐλεηλατήθησαν, καὶ 512 καλύβια ἐπυρπολήθησαν. Ἐπὶ ἐπυρπολήθησαν 10 ἐκκλησίαι καὶ ἐσολήθησαν ἢ ἄλλως πῶς κατεστράφησαν ἑτέραι 29 ἐκκλησίαι καὶ 16 σχολεῖα. Ἐκτὸς τῶν ἀνω, ἐλεηλατήθησαν καὶ διηρπάγησαν αἱ μοναὶ Ἁγίου Ἰωάννης, Προφήτης Ἠλίας, Σταυρὸς, Ταξιάρχης εἰς τὸ Πήλιον, πυρποληθεῖσας ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς μονῆς τῆς Σουρβιᾶς. Ἐνταῦθα δὲν συμπεριλάμβανονταὶ αἱ μοναὶ τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων ἐκτὸς τῶν τοῦ Πηλίου.

* * Ἀπὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν 54 ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν ἐν Ἰαπωνίᾳ ἔχουσαι μεγίστην κυκλοφορίαν. Ἡ διὰ τὰς γυναῖκας δημοσιευομένη ἐφημερίς ἔχει κυκλοφορίαν 12,000 φύλλον.

* * Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ παρήχθησαν 900,000,000 λίτραι καφέ.

* * Κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν 300 νῆσοι τῆς Πολυνησίας ἀπεσπάρσθησαν τῆς εἰδωλολατρείας ἀσπασθεῖσαι τῷ χριστιανισμῷ καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν κατέστησαν γραπταί.

* * Πρὸς προμήθειαν τοῦ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ εἰς τὴν βιομηχανίαν φονεύονται κατ' ἔτος 100,000 ἐλέφαντες, τοῦτο δὲ παχέως θέλει παραγάγει τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ζώου.

* * Ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἔλαβεν παρὰ τῆς αὐτοκράτειρας τῆς Βρασιλίας δῶρον ἔνδυμα, ἐξυφανθὲν ἐκ τοῦ ὑφάσματος τῆς μεγάλης ἀράχνης τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

* * Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ἰαπωνίας ἐναντίον τῶν δυναστικῶν ἐθίμων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐπισκέπτεται τὰ σχολεῖα, ἐργοστάσια καὶ δημόσια γραφεῖα ἐν Κιότο, πρὸς μέγα ὄφελος καὶ τέρψιν τῶν ὑπῆκόων τῆς.

* * Ἡ ἀξία τῶν γεωργικῶν προϊόντων τῆς Καλιφορνίας τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 350,000,000 φρ., ἥτοι ἦν 3 1/2 φορὰς μείζων τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς τοῦ χρυσοῦ.

Λύσεις Αἰτιγματος Ζ'

Σταυρὸς — ταῦρος — Ταῦρος.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Ἰωάν. Κρανιώτης, Ἰω. Δουρούτης, Δ. Ρωμαΐδης καὶ ὁ φιλόκαλος πιεστής τῆς «Ἀθηναίδος» Βασίλειος Καραμαλῆς.

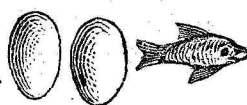
Λύσεις Γρίφου 5.

Ἡ ἐπανάστασις ἀπαιτεῖ ὑποστήριξιν.

Ἔλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Ε. Δ. Ραφτόπουλος, Ἰω. Κρανιώτης, Ἰω. Δουρούτης καὶ ὁ ἐν Σμύρῃ κ. Π. Στεφανίδης.

Τὸ δὲ παίγνιον ἔλυσεν ὁ κ. Κ. Περ. Θεοχάρης (Πάτραι).

ΓΡΙΦΟΣ 4.

αι

νῆσος ἐν Προποντίδι

da

ὄροι ἐν Ἑλβετίᾳ

τ

E. A. P.